

INDGÅET I
UDLÆNDINGELOVKONTOR

ADVOKAT
SAMFUNDET

Advokatrådet

15 JAN. 2009

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 14. januar 2009
J.NR.: 04-014202-08-1372
REF.: rmm-hfe

lovkontoret@innm.dk, sve@innm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud, udelukkelse mv. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister) – j.nr. 2008-4000-98

Ved e-mail af 19. december 2008 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været behandlet i Advokatrådets Strafferetsudvalg. Advokatrådet har følgende bemærkninger:

For så vidt angår den del af lovforslaget, der indgik i det af Integrationsministeriet den 28. aug. 2008 i høring udsendte udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Udelukkelse, afvisning m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister, videregivelse af oplysninger til anklagemyndigheden med henblik på efterforskning af forbrydelser, udvisning på grund af dom for tilskyndelse til eller offentlig billigelse af terrorrelaterede forbrydelser, gennemførelse af SIS II-forordningen m.v.) henvises til det af Advokatrådet tidligere afgivne høringssvar af 11. sept. 2008.

Ad lovforslagets § 1, nr. 4-6 og 8-10.

De foreslåede ændringer til justering af "trinhøjden" i den såkaldte "trapestigemodel" har efter forslagens almindelige bemærkninger (pkt. 2.3.1) til formål, at domstolene i flere sager end hidtil skal tage stilling til, om begået kriminalitet skal føre til udvisning.

Advokatrådet skal ikke forholde sig til dette politisk betingede ønske, men vil dog bemærke, at den særlige udvidede udvisningsadgang i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4-7, hvor trapestigemodellen ikke afskærer fra prøvelse af udvisningsspørgsmål, i dag omfatter mange af de praktisk forekommende alvorligere kriminalitetsformer, hvilket indebærer, at der i praksis yderst sjældent vil kunne forekomme

Advokatrådet

tilfælde, hvor trappestigemodellen afskærer fra prøvelse af udvisningsspørgsmålet. Dette må antages også at gælde efter en eventuel justering i overensstemmelse med forslaget.

Hertil kommer, at kravene til opholdslængden i udlændingelovens §§ 22 og 23 også indebærer, at udlændingen typisk vil have opnået en sådan tilknytning til Danmark, at udvisningen næppe vil kunne gennemføres.

Advokatrådet må derfor forudse, at ændringsforslaget vil få en meget begrænset betydning.

Ad lovforslagets § 1, nr. 7.

Efter forslaget skal overtrædelse af straffelovens §§ 136 og 244 nu omfattes af den særlige udvisningsadgang efter udlændingelovens § 22, nr. 6.

Henvisningen til straffelovens § 136 er behandlet i Advokatrådets hørings svar af 11. sept. 2008.

Straffelovens § 244 omhandler den såkaldte "simple" vold (legemsangreb), der kan strække sig fra forsættelig spyttens i en anden persons ansigt til slag eller spark m.v.

Findes legemsangrebet at være af særlig rå, brutal og farlig karakter, vil dette kunne henføres under straffelovens § 245, og forseelser af denne art er i forvejen omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Overtrædelse af straffelovens § 244 straffes oftest med en kortere ubetinget frihedsstraf udmålt i dage eller få måneder, også efter den i 2002 gennemførte strafskærpelse. Udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 24, kan i forvejen udvises i forbindelse med overtrædelse af straffelovens § 244, blot de idømmes en betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der giver mulighed for frihedsberøvelse. Forslaget om, at den særlige udvisningsadgang efter udlændingelovens § 22, nr. 6 også skal omfatte overtrædelser af straffelovens § 244, kan derfor alene få selvstændig betydning over for udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år. Udlændinge med så langt ophold vil typisk også have oparbejdet en vis tilknytning til Danmark og/eller til herboende personer, hvorfor en udvisning efter den almindelige proportionalitetsafvejning næppe vil kunne forventes gennemført, selvom udlændingen dømmes for overtrædelse af straffelovens § 244. Til illustration kan henvises til Højesterets dom afsagt den 29. dec. 2008 (sag 169/2008), hvor Højesteret undlod at udvise en britisk statsborger, der var idømt 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 119 (vold mod en buschauffør). Forslaget om at lade overtrædelse af straffelovens § 244 omfatte af den særlige udvidede udvisningsadgang vil efter Advokatrådets opfattelse derfor have ingen eller kun meget ringe betydning i relation til gennemførelse af udvisninger, medens forslaget

på den anden side – afhængigt af anklagemyndighedens påtalepraksis – vil kunne få unødige processkabende konsekvenser.

Ad lovforslagets § 1, nr. 13.

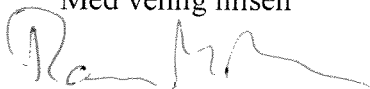
Efter straffelovens § 81, nr. 2 er det i almindelighed en skærpende omstændighed, at gerningen er udført af flere i forening. Er den begåede kriminalitet begået af flere i forening, vil der således i forvejen være taget højde herfor i forbindelse med fastsættelsen af længden af den idømte frihedsstraf, ligesom der i øvrigt vil være taget højde for lovovertrædelsens grovhed, jfr. straffelovens § 80.

Den foreslåede tilføjelse af et nyt nr. 5 til udlændingelovens § 24 a synes derfor overflødig, da betydningen af kriminalitet begået af flere i forening i forvejen vil være dækket af de elementer i proportionalitetsafvejningen, der er beskrevet i udlændingelovens § 24 a, nr. 1 og nr. 2.

Ad lovforslagets § 1, nr. 14-19.

Advokatrådet har noteret sig, at der er et politisk ønske om skærpelse af længden af indrejseforbud. Advokatrådet skal ikke forholde sig hertil, men vil dog ikke undlade at bemærke, at et af de elementer, der skal indgå i den proportionalitetsafvejning, der skal foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af, om udvisningen er særligt belastende, jfr. udlændingelovens § 26, stk. 1 og stk. 2 og – navnlig – Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8, er længden af det indrejseforbud, som den pågældende udlænding vil få som følge af udvisningen. En forøgelse af længden af indrejseforbuddet kan derfor i de konkrete sager indebære, at en udvisning vil være uproportional, jfr. herved den i bemærkningerne til lovforslaget citerede udtalelse fra regeringens arbejdsgruppe om betinget udvisning, rapporten fra november 2005, s. 46 f.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen